**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**
**ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

Проект

# ЗАКОН

## за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

В сила от 01.05.1968 г.

Обн. ДВ. бр.26 от 2 Април 1968г., попр. ДВ. бр.29 от 12 Април 1968г., изм. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 1973г., изм. ДВ. бр.27 от 3 Април 1973г., изм. ДВ. бр.89 от 15 Ноември 1974г., изм. ДВ. бр.95 от 12 Декември 1975г., изм. ДВ. бр.3 от 11 Януари 1977г., изм. ДВ. бр.54 от 11 Юли 1978г., изм. ДВ. бр.89 от 9 Ноември 1979г., изм. ДВ. бр.28 от 9 Април 1982г., попр. ДВ. бр.31 от 20 Април 1982г., изм. ДВ. бр.44 от 5 Юни 1984г., изм. ДВ. бр.41 от 28 Май 1985г., изм. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1985г., попр. ДВ. бр.80 от 15 Октомври 1985г., изм. ДВ. бр.89 от 18 Ноември 1986г., попр. ДВ. бр.90 от 21 Ноември 1986г., изм. ДВ. бр.37 от 16 Май 1989г., изм. ДВ. бр.91 от 24 Ноември 1989г., изм. ДВ. бр.99 от 22 Декември 1989г., изм. ДВ. бр.10 от 2 Февруари 1990г., изм. ДВ. бр.31 от 17 Април 1990г., изм. ДВ. бр.81 от 9 Октомври 1990г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 1991г., изм. ДВ. бр.86 от 18 Октомври 1991г., попр. ДВ. бр.90 от 1 Ноември 1991г., изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 1991г., доп. ДВ. бр.54 от 3 Юли 1992г., изм. ДВ. бр.10 от 5 Февруари 1993г., изм. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1995г., изм. ДВ. бр.97 от 3 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.107 от 17 Декември 1996г., изм. ДВ. бр.62 от 5 Август 1997г., изм. ДВ. бр.85 от 26 Септември 1997г., изм. ДВ. бр.120 от 16 Декември 1997г., доп. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Юли 1998г., доп. ДВ. бр.132 от 10 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.133 от 11 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.153 от 23 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.7 от 26 Януари 1999г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.21 от 17 Март 2000г., изм. ДВ. бр.51 от 23 Юни 2000г., изм. ДВ. бр.98 от 1 Декември 2000г., доп. ДВ. бр.41 от 24 Април 2001г., изм. ДВ. бр.101 от 23 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.92 от 27 Септември 2002г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.24 от 22 Март 2005г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.38 от 11 Май 2007г., изм. ДВ. бр.57 от 13 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.85 от 23 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.89 от 6 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.94 от 16 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.19 от 22 Февруари 2008г., изм. ДВ. бр.67 от 29 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.23 от 27 Март 2009г., изм. ДВ. бр.27 от 10 Април 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.80 от 9 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.26 от 6 Април 2010г., изм. ДВ. бр.32

от 27 Април 2010г., изм. ДВ. бр.33 от 26 Април 2011г., изм. ДВ. бр.60 от 5 Август 2011г., доп. ДВ. бр.19 от 6 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.20 от 9 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.60 от 7 Август 2012г., изм. ДВ. бр.17 от 21 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.61 от 9 Юли 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.84 от 27 Септември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г., доп. ДВ. бр.107 от 24 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.24 от 31 Март 2015г., доп. ДВ. бр.41 от 5 Юни 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.74 от 26 Септември 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г.

§1. В чл. 220 се създават нови ал. 3 и ал. 4 с текст:
„(3) С наказанието по ал. 1 се наказва и длъжностно лице, което е разрешило отпускането на кредит без достатъчно обезпечение и/или доказан източник за обслужването и погасяването му, вследствие на което той е останал неиздължен. Същото наказание се налага и на кредитополучателя.
(4) Разрешилият отпускането на кредита и кредитополучателят не се наказва съгласно ал. 3, ако:
1. кредитът е отпуснат при условията на оправдан стопански банков риск или неиздължаването му се дължи на обстоятелства, които страните не са могли да предвидят при разрешаването му;
2. кредитът и всички лихви по него са погасени напълно до откриване на първото заседание по делото.“

Име и подпис(и) на вносителя (ите);

# Мотиви

## към проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

Ситуацията на банковата система в световен план и в страната показа наличието на сериозни дефицити по отношение на контрола и търсенето на отговорност в случаите, когато банковата система се оказва неспособна да запази стабилността си и се налага използването на публичен ресурс. Обявяването на несъстоятелност на четвъртата по големина банка у нас показа, че в страната липсват механизми да се търси отговорност от лицата, застрашили стабилността на банковата система с отпускането на кредити без адекватно обезпечение. Тази липса може да доведе до сериозен структурен проблем в управлението на някои от банките в страната. Това се доказва и от факта, че към 1999г. необслужваните кредити за системата са в размер на 361 млн. лв. (7,2% от балансовото число на кредитите). Преди световната финансова и икономическа криза към 2007г. размерът на необслужваните кредити за системата е 765 млн.лв. (2% от балансовото число на кредитите). А към края на септември 2015 година личи рязък скок на тази сума до 11 млрд. лв. (17% от балансовото число на кредитите - без тези към централни банки).

В стремежа си за изпълнение на плановете си за продажби, които често пъти надхвърлят възможностите на икономиката и на практика са напълно безконтролни, банките прилагат крайно агресивни пазарни политики, водещи до раздаване на нецелеви, слабо обезпечени кредити, без надеждни източници за обслужване и погасяване. Подобни практики могат да бъдат обосновани от бизнес гледна точка, но поставят под риск банковата система като доведат до фалити на банки, по-тежки от този на КТБ.

Наложената практика да се осигуряват средства за спасяването на банки с ликвидни проблеми няма алтернатива, но води усещане за безнаказаност за безотговорно поведение и силно насърчава рисковите банкови стратегии. Това може да се ограничи именно с въвеждането на наказателна отговорност за умишлено даване на необезпечени кредити, които са без доказан източник за погасяването им.

Трудното възстановяване на публичните средства, вложени за изплащане на влоговете от Фонда за гарантиране на влоговете в банките ясно показва до какви размери може да стигнат щетите за държавата от липсата на контрол при отпускането на високорискови кредити или кредити към свързани лица от собствениците на банки. С оглед гарантиране

банковата стабилност в дългосрочен план възлагането на лична отговорност за отпускане на кредити е без алтернатива и е задължителна мярка за недопускане на нови случаи като този с КТБ.

Име и подпис(и) на вносителя (ите):